

Кому иде

"Експертското" ни Министерство за култура, со цел да се вклопи во тековните реформи на администрацијата, "оценило" дека и меѓу вработените во културата може да се прави рационализација. И за да се покаже агилно и конструктивно во овие напори, "стручњаците" решиле тоа да го спроведат токму според принципот "кому иде"

ЗЛАТКО ТЕОДОСИЕВСКИ

Тие што како деца редовно ги кинеле панталоните играјќи чамлии, веднаш ќе се сетат на изразот од насловот. За другите, мало појаснување: имено, кога противничките чамлии ќе ви се наредат така што не можете со сигурност да предвидите која ќе ја погодите, доволно е да кажете "кому иде", па каде и да погодите - кај е! Се разбира, овој ишкер наречен "кому иде" има свои предности, но и маани, па често води и во непредвидлив и непроценлив зијан.

Но, зошто ваквот наслов, односно зошто вакви асоциации? Поради тоа што сивите актуелни случајувања во нашата култура премногу личат на игра со чамлии во која правилото "кому иде" е - единствено правило. Но, иако дури и целата култура почнува да ни започнува на игра со чамлии според наведеното правило, "перјаницата" деновиве сепак повторно (по којзнае којпат) ни е неизбежното пријателство за културата.

"Експертското" ни Министерство за култура, со цел да се вклопи во тековните реформи на администрацијата, "оценило" дека и меѓу вработените во културата може да се прави рационализација. (Не дека не може или дека не треба, но секако со сериозен пристап, стручно и пред сè - аргументирано!). И за да се покаже агилно и конструктивно во овие напори, "стручњаците" решиле тоа да го спроведат токму според принципот "кому иде" и од тёпка одбрале дека треба да се почне со субјектите - буџетски корисници што се регистрирани како здруженија на граѓани. Ајде во моментов да не "навлегуваме подетално зошто и како се избрани токму овие, туку тоа да го прифатиме како факт. Но, и во овој пристап повторно се тргнало според принципот "кому иде", односно списокот за укинување на средствата од буџетот, буквально како да е правен "на слепо", односно исклучиво според

"критериумот" регистрациски лист. Впрочем, на "стручњаците" тоа им било најлесно: наместо да мислат и да размислуваат кои и какви сè субјекти се/биле регистрирани на овој начин, каква дејност вршат, дали оваа култура и оваа држава ќе загуби нешто без нив..., им им било најлесно да ги земат регистратиските листи и - ножиците!!!

Така, според овој "конструктивен" и ептен "стручен" принцип, нашево "експертско" Министерство ги прише од буџетското финансирање, на пример и Керамичката ликовна колонија во Ресен, Центарот за современа ликовна уметност во Прилеп, стручните асоциации од областа на културата, фолклорните ансамбли итн. Односно, велат, буџетот на културата ќе се ослободел (аков достоинствен израз!!!) од стотина вработени!

Но, кое е "стручното" објаснување за овој потег на нашето Министерство? Велат дека со тоа само ја операционализираат Националната програма за културата! Но, повторно - но: која национална програма? Онаа што сè уште се наоѓа во процедура и не е донесена од Собранието на РМ? Значи Министерството распореда/ло со доверливи информации дека таа програма секако ќе биде донесена од страна на Собранието, и тоа без измени, дури и без каков и да е сомнеж од страна на народните делегати во нејзината валидност и стручност! Па дури и да располага/ло со такви доверливи информации, таа програма во моментот на донесувањето на таквото решение сè уште била/е мртва буква на хартија зашто Собранието не ѝ дало формален благослов за операционализација. Тогаш, на која национална програма се повикуваат? И зошто се баш толку сигурни дека пратениците, па нека се и од позицијата, ќе гласаат за таа и така скроена програма? Зошто, на пример, пратениците од Прилеп си кренеле два прста да го симнат од културниот буџет Центарот за современа ли-

ковна уметност во Прилеп (само двајца вработени!), поточно директниот организатор на најстарата ликовна колонија во Македонија? Како понатаму ќе функционира колонијата што буквально им го разубави градот на прилепчани, колонија во којшто престојувале и оставиле дела најемinentните македонски ликовни уметници...? Или - ќе ја укинат и неа? Зошто пак пратениците од Ресен, но и пошироко, би гласале за укинување на Керамичката колонија во Ресен (само еден вработен!!!), единствена колонија со такво реноме на Балканот, со непропеченива збирка на светската керамика, од неодамна единствена ваква колонија-членка на УНЕСКО...? И конечно, зошто пратениците, а особено оние од внатрешноста, би гласале за укинување на буџетските пари за културно-уметничките друштва кога тие друштва во помалите места се единствените форми на организирано културно живеење? (Ако пак во овој контекст се постават и релевантните прашања за негувањето на фолклорот, зачувувањето на народната традиција и историја на овој народ... прашањето како да добива и пошироки димензии!!!). Навистина, зошто пратениците би гласале за ваков предлог на самонаречена национална програма? Ако доверливи информации на Министерството за култура велат дека тие сепак ќе кренат рака за еден таков деструктивен потег, нека им е на чест. Но, што ако не се случи предвиденото сценарио? Што ако не помине предлогот, а лутето веќе избркани?

Згора на сè, пред само неколку дена државата преку Министерството за култура објавува дека ќе обезбеди пари за вработување на 80-100 нови луѓе во ансамблите на МНТсаусот!!! Каква е тута логика, каде е тута рационалноста, каде се тутка стручноста и компетентноста во донесувањето вакви "решенија"? Да се избркаат едини - и тоа не кои било и не какви било - а да се вработат исто толку нови, и тоа токму

во бурето без дно наречено Македонски народен театар???

Но, има и нешто друго што можеби најмногу иритира во целата ситуација. Односно тоа "нешто друго" треба да биде НЕШТО ПРВО: молкот и незаинтересираноста на речиси целокупната македонска култура за актуелните случајувања. Особено на тие што, во едно време, речиси до вчера, како наши "емinentни" ликови (универзитетски професори со докторски титули, колеги-историчари на уметноста, "видни" македонски уметници итн.) се редеа во наведените колонии секое лето ужијајќи го нивното гостопримство; ни објаснува колку се тие важни за македонската уметност и култура; некој дури се перчеа дека се и нивни основачи, беа претседатели или членови на разни совети и комисии, исцицаа сè што можеше да се исцица и сега - молк! Ниту глас да пуштат во полза на единствените вакви колонии-институции кај нас!!! (Се плашат дека ќе загубат членство во некоја актуелна комисија, 200-300 марки ваму, исто толку таму...?). Колку пак вакви видни македонски ликови (академици, универзитетски професори, етнолози, фолклористи...) се наоѓаат на почетни места во културно-уметничките друштва и беа први кога требаше да се оди на турнеи дури преку океаните? И тие - молчат!!!

Најмалку што ова Министерство во случајов може да направи е најсеризно да си ја преиспита одлуката за укинување на буџетските средства на овие асоциации. И да покаже малку доблест и принципијалност, барем онолку колку што покажува во принципијалниот став за користењето на новото ателије во Париз. Инаку, ниту тоа, ниту пак пратениците (ако без дискусија за овој проблем ја прифатат т.н. Национална програма), нема да можат да бидат амnestирани за таквото деструктивен потег, со дакосежни последии.

(АВТОРОТ Е ИСТОРИЧАР НА УМЕТНОСТА)

Редакцијата на „Дневник“ не се согласува со сите мислења и ставови во рубриката „Филм“. Оределени текстови не се лекторираат заради задржување на